

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af:

Forslag til lov om tilskud til strukturprojekter inden for jordbruget.

(Lovforslag nr. L 164. Fremsat 19/1 78. Første behandling 7/2 78. Anden behandling 3/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 106 stemmer mod 41.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Ændringer som følge af EFs 6. momsdirektiv).

(Lovforslag nr. L 98. Fremsat 17/11 77. Første behandling 22/11 77. Betænkning 28/4 78. Anden behandling 2/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 102 stemmer mod 45.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om tipning [af Ellemann-Jensen (V) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 225. Fremsat 18/4 78).

Sammen med denne sag foretoges den næste på dagsordenen opførte sag, nemlig:

11) Første behandling af:

Forslag til lov om tipsmidlerne til idrætten [af Dohrmann (FP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 227. Fremsat 26/4 78).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Lovforslaget fra venstre går ud på, at den nedsættelse af afgiften til staten fra 20 til 19 pct., som skulle gælde for regnskabsårene 1976-77 og 1977-78, skal gøres permanent.

Den midlertidige nedsættelse var motiveret med, at der skulle sikres de formål, som får andel i tipsoverskuddet, herunder navnlig idrætten, et større beløb, indtil den forventede stigning i tipsoverskuddet var slået igennem. Denne stigning har imidlertid siden lovændringen i 1976 været langt større end forudsat, og jeg står derfor lidt uforstående over for, at venstre på indeværende tidspunkt er kommet med et forslag som dette.

Der blev i forbindelse med den meget grundige revision af tipsloven i sin tid indgået et meget omfattende forlig, hvori også venstre deltog, og det ligner ikke venstre at bryde aftaler af den art, som lå til grund for revisionsbehandlingen på det tidspunkt.

Hertil kommer, at jeg har haft et møde med formanden for Dansk Idræts-Forbund og Dansk Ungdoms Fællesråd, hvor man har rejst det spørgsmål, som venstre nu har nævnt, idet man bad regeringen overveje, om ikke man kunne fastholde de 19 pct. permanent i stedet for at gå op på de 20 pct., således som loven foreskrev det.

Jeg lovede velvilligt at overveje dette forslag fra de to organisationer, men måtte gøre opmærksom på, at jeg af tidsmæssige grunde ikke kunne fremsætte et forslag, da det ville forudsætte en overskridelse af de frister, som venstre selv har været med til at fastlægge, og at jeg derfor måtte overveje det i forårets løb og i sommerens løb, inden jeg ville fore-

[Ministeren for skatter og afgifter]

lægge det for regeringen, hvorefter man ville tage stilling til det.

Det er min bestemte opfattelse, at Dansk Idræts-Forbund og Dansk Ungdoms Fællesråd var meget tilfredse med denne fremgangsmåde, og jeg tror, at tilfredsheden er meget mindre ved den fremgangsmåde, venstre her har valgt.

Om forslaget fra fremskridtspartiet er at sige, at det går ud på, at hele tipstjenestens overskud skal tilfalde idrætten og idrætten alene, og det begrunder man med, at den nuværende forvaltning af tipsmidlerne giver politiske partier og andre særinteresseorganisationer mulighed for at få del i overskuddet.

Under den meget dybtgående revision af tipsloven, der fandt sted i samlingen 1975-76, og som jeg just omtalte, fremsatte fremskridtspartiet under udvalgsbehandlingen et tilsvarende forslag, men det blev afvist af et flertal, der bestod af socialdemokraterne, venstre, SF, kristeligt folkeparti, Danmarks kommunistiske parti og centrumdemokraterne. Det gjorde det bl. a., fordi fremskridtspartiets forslag indebærer, at en lang række organisationer, der udfører et overordentlig nyttigt arbejde i samfundet, ikke mere skulle nyde godt af tipsoverskuddet. Derfor tog min forgænger også ved andenbehandlingen kraftigt afstand fra dette forslag. Der er ikke sket den mindste ændring i vores kraftige afstandtagen fra dette forslag indtil i dag.

Camre (S):

I det af medlemmer af venstres folketingsgruppe fremsatte forslag om ændring af lov om tipning gør man opmærksom på, at den stigende interesse for tipningen og dermed den stigende omsætning har gjort, at afgiftsprovenuet efterhånden er nået højere op, end det var forudsat ved lovens vedtagelse.

Det er uomtvisteligt, men det gælder jo samtidig, at hver gang afgiftsprovenuet stiger 1 kr., stiger den del af provenuet, som tilfalder idrætten, med godt 3,50 kr. Derfor må man sige, at den stigende omsætning er kommet alle de parter til gode, som efter den nuværende lov er berettigede til at få del i disse penge.

Vi indgik dengang et forlig, hvor vi for at lette overgangstiden sænkede statens afgift med denne ene procent. Det er min opfattel-

se, at der ikke ligger noget grundlag for nu at bryde dette forlig, og jeg stiller mig stærkt uforstående over for, at venstre som forligspartner og som en meget ivrig deltager i det arbejde, der dengang blev udført for at finde en rimelig fordeling af tipsmidlerne, i dag tager initiativ til at bryde forliget.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe finder, det er beklageligt, hvis der sker en svækkelse af statsfinanserne på dette område. Vi mener, at der må ske en nøjere drøftelse af alt, hvad der er indeholdt i dette forslag, i folketingets skatte- og afgiftsudvalg.

Så er der et forslag fra fremskridtspartiet om, at tipsmidlerne udelukkende skal tilfalde idrætten. Det er jo et forslag, der er identisk med det, vi så for 2 år siden, da vi reviderede denne lov, og det var en filosofi, der gik på, at alt, hvad der indgår ved tipningen, er idrættens penge. Dertil er kun at sige, at jeg ikke tror, folk tipper først og fremmest for at støtte idrætten; folk tipper for at deltage i en gevinstmulighed, og derfor er den filosofi, der ligger bag forslaget, forkert. Jeg må afvise det, sådan som vi også gjorde det for 2 år siden.

Poulsaard (FP):

Ministeren var lidt inde på, at forslaget fra venstre om at fastholde den 19 pct.s regel, der gælder nu, i stedet for de 20 pct., som var aftalt for 2 år siden, er forligsstof.

Som bekendt er mit parti ikke ligefrem vildt og blodigt efter afgifter og skatter, og vi har ved mange lejligheder, også her i salen under behandlingen af finanslovsforslaget, påvist, hvor man kan spare på statens udgifter. Men på den anden side har vi også den klare målsætning, at det er indkomstskattens afvikling, vi prioriterer højest.

Det er også rigtigt, som det blev sagt, at der er sket en ændring fra dengang, da man indgik det forlig, og til i dag: venstre kunne have tilsluttet sig dengang, men de er blevet lidt klogere, og det skal man da ikke ligefrem græde over. Men det er noget med på den ene side og på den anden side.

Jeg vil ikke afvise forslaget, men vi vil stille en række spørgsmål under det udvalgsarbejde, der forestår.

Så er der forslaget fra fremskridtspartiet, og det er der lidt fornuft i. Der lød den sædvanlige melodi. Det er da rigtigt, at vi den

[Poulsgaard]

10. februar 1976 fremsatte et lovforslag om afsocialisering af tipstjenesten. Det gik simpelt hen ud på, at idrætsorganisationerne skulle have lov til at drive tipstjenesten. Dog fastholdt vi i dette lovforslag, at en række afgifter skulle bevares, således at forstå, at staten ikke mistede et provenu ved det. Det er naturligvis den eneste rigtige måde at løse det problem på. Men man ville altså ikke gøre det på den rigtige måde.

Så har vi valgt at fremsætte dette forslag til lov om tipsmidlerne til idrætten, hvori vi har skitseret, hvor vi mener de penge, som kommer ind fra tipsmidlerne, bør falde. Der er da sket en meget, meget glædelig udvikling i tipstjenestens indtjening. Den var vel i sidste regnskabsår 117 mill. kr.; 117 mill. kr. er da en slags penge, de har tjent dér. Når vi ved, hvor skralt det står til med idrætten i samfundet, hvordan man i undervisningssektoren har skåret ned på antallet af regulære idræstimer i skolen, skønt vi ved, idrætten er en forebyggende faktor, så kunne der faktisk laves en masse for disse 117 mill. kr., og det er et tal, der jo er stadig stigende. Der kunne laves en masse til gavn for dansk idræt, men hvad er det, der sker? Ja, man strør tipsmidlerne i øst og vest, alle mulige mærkelige steder. Jeg kan i og for sig godt forstå, at socialdemokratiet og venstre f.eks. ikke er interesserede i forslaget, når man ser, at socialdemokratisk ungdom skal have over ½ mill. kr., Venstres Ungdom 313.000 kr. Desuden har disse raget 1,2 mill. kr. til sig til en kursus ejendom i Uldum, og sådan kunne man blive ved. Ja, mit parti får også, men vi er ikke så dygtige til at organisere os. Ydermere ser man nu, at også amterne begynder at give tilskud til de forskellige politiske ungdomsorganisationer. Det er bare de politiske partier; der er jo meget andet i § 7. Vi mener ikke, det er idrættens fornemste opgave at støtte politiske partier. Vi mener, at de tipsmidler, som idrætten er skyld i at vi får, fuldt og helt skal tilfalde idrætten; der skal ikke herske skygge af tvivl om det.

Så siger skatteministeren, at han tror ikke på, at de, der tipper, gør det specielt for at gavne idrætten. Nej, det har skatteministeren sikkert ret i. De gør det i håb om at tjene et par kroner, men resultatet er jo, at de kommer til at gavne idrætten. Men så siger skatteministeren, at alle disse andre ting, som vil ryge ud ved dette forslag, ikke vil få nogen

penge i dag. Jo, det kunne de da godt få. Man kunne f.eks. godt indføre noget, som jeg har sagt før var meget fornuftigt: folk elsker at spille andespil i dette land; de står i kø for at komme ind til de dér spilleborde alle mulige steder; det kan da ikke være skatteministeren ubekendt. Så kunne man f.eks. støtte andre formål via andespil. De, der spiller andespil, spiller såmænd heller ikke andespil for at støtte bestemte formål, men netop for at vinde en and eller 200 kr., eller hvor meget man nu kan vinde, så der ville være rige muligheder for at få flere midler ind.

Det, der er det afgørende i denne sammenhæng, er simpelt hen, at idrætten har trange kår, og at den derfor skal have nogle penge. Men hvad er det, der er ved at ske i øjeblikket? Man ødelægger jo alt idrætsarbejde. Ministerens parti er med til, at man nu får det ind under fritidslovgivningen, hvor man kan få 96 kr. i timen for at undervise i badminton, og hvad ved jeg. Den slags ting er der jo også taget højde for og ville simpelt hen ikke kunne lade sig gøre, hvis dette udmærkede fremskridtsforslag blev vedtaget og virkelig kom danske idrætsudøvere til gode. Det ville ikke komme de politiske partier til gode eller de forskellige mærkelige organisationer, der får penge, men det vil gavne dansk idræt, og hvis man mener noget med al den snak, så burde man i stedet for at indtage denne her afvisende holdning virkelig sige: her er der noget, der er til at tage og føle på, og bakke forslaget op.

Keld Andersen (KF):

Det konservative folkeparti synes, at det er et godt forslag, der her er fremlagt fra partiet venstre, og det dækker præcis de synspunkter, som vi gav udtryk for, da tipsloven for to år siden var til behandling, og som var årsagen til, at vi ikke dengang stemte for den fordeling af tipsmidlerne, som nu er gældende, og som man altså med dette forslag ønsker at ændre. Jeg skal derfor ikke deltage i spørgsmålet om, hvorvidt dette er forligsstof eller ej. Vi har i hvert fald i det konservative folkeparti ingen forpligtelser i den retning.

Jeg vil gerne gøre et par principielle bemærkninger om det, som pengene går til. Dér er det opfattelsen i det konservative folkeparti, at der landet over i vore mange fore-

[Keld Andersen]

ninger gøres et meget stort og et meget dygtigt arbejde af tusinder af frivillige ledere, et arbejde, som sparer statskassen for mange, mange millioner kroner, og som specielt har enorm betydning for den opvoksende ungdom. Denne betydning er imidlertid i første række afhængig af, at de faciliteter er til stede, som man skal bruge, samt at der kan skaffes et tilstrækkeligt antal ledere og instruktører. I modsat fald må vi se i øjnene, at det i en tid, hvor kravene til lederne – ikke mindst de administrative krav – bliver stadig større, kan blive overordentlig vanskeligt at bibeholde det frivillige og ulønnede arbejde. Vi ønsker også, at udviklingen fortsat skal ske på en sådan måde, at det private initiativ indtager en central placering.

Derfor må det offentlige medvirke til at skabe de rammer, hvorunder idrætsorganisationerne og foreningerne skal udfolde deres beskæftigelse, og tipsmidlerne er en af de ting, som vi kan anvende til dette formål.

Det er vor opfattelse, at tilskud via tipsloven er bedre end tilskud via finansloven, for kommer man på finansloven, vil det betyde en afhængighed af årlige bevillinger, hvilket vanskeliggør en effektiv planlægning.

Vi har derfor stor sympati for det lovforslag, som er fremsat af venstre, og jeg kan da ikke undlade den bemærkning, at det glæder mig, at der tilsyneladende er sket en lille holdningsændring i partiet venstre for så vidt angår fordelingen af tipsmidlerne. Men lad det nu ligge.

Jeg vil også gerne i denne forbindelse gøre den bemærkning, at det nok er værd at overveje på længere sigt – jeg ved, at det ikke kan komme med i denne forbindelse – om dansk idræt generelt skal overtage tipningen under en eller anden form for koncession, hvorefter man betaler en afgift til staten, og inden for rammerne af denne afgift kan det så være op til dette folketing at fordele disse midler til andre, der skal have støtte fra tipsmidlerne, end lige idrætten. Men jeg indrømmer, at det ikke kan ske med dette lovforslag.

Vi er som sagt positive og kan tilsige en effektiv og positiv behandling i udvalget.

Så til fremskridtspartiets lovforslag.

Det er jo, som det allerede er sagt, en gentagelse, og jeg skal ikke gentage, hvad bl. a. hr. Camre sagde om fremskridtspartiets forslag; jeg er stort set enig.

Jeg vil gerne spørge fremskridtspartiets ordfører: hvis dansk idræt skal have tipsmidlerne helt og aldeles og ubeskåret, kan vi så ikke få at vide heroppe fra talerstolen, om det fortsat er fremskridtspartiets opfattelse, at dansk idræt til gengæld ikke skal have en eneste krone mere i støtte? Det vil nemlig i så fald sige, at man vil fråtage idrætten tilskud fra amter og kommuner til et beløb af en størrelsesorden, der i hvert fald overstiger 600 mill. kr. om året.

Jeg synes også, det var rigtigt, hvis fremskridtspartiet heroppefra ville fortælle, hvorfra man vil skaffe de penge, der skal gives i tilskud til dem, man nu vil tage tilskuddene fra, eller udtrykke heroppefra, at man ikke ønsker at støtte andre formål via tipsmidlerne end lige dansk idræt.

Hvis det er tilfældet, vil jeg kun sige som en slutbemærkning, at vi i hvert fald ikke kan deltage i fremskridtspartiets forslag, og det kan vi ikke, fordi det konservative folkeparti ikke sætter dansk idræt til salg for en ret linser.

Jes Schmidt (CD):

På CD-gruppens vegne kan jeg meddele, at vi principielt er af den opfattelse, at tipsmidlerne bør gå til idræt og ungdomsarbejde, også de politiske ungdomsorganisationers arbejde. Ud fra denne principielle opfattelse vil vi gå ind i udvalgsarbejdet. Jeg kan tilføje, at vi har positiv interesse i venstres forslag, og vi håber, at udvalgsarbejdet vil give et resultat, som idrætten og dansk ungdom kan være tilfredse med.

Ole Olsen (SF):

Om socialdemokratiet mener, at venstre har brudt et forlig, skal jeg af letforståelige grunde ikke blande mig i. Men er det tilfældet, vil jeg da sige, at jeg forstår godt venstres baggrund. Det er da rimeligt, når omstændighederne forandres så kraftigt, som der her er tale om, at tage tingene op til fornyet overvejelse, så jeg forstår ikke skatte- og afgiftsministerens forargelse. Det kan jo næppe have statsfinansielle konsekvenser med den størrelsesorden af penge, der er tale om.

Socialistisk folkeparti har stor sympati for det forslag, der er fremsat af venstre. Vi ønsker gerne at få statsafgiften nedsat, såfremt

[Ole Olsen]

pengene kan anvendes til ungdomsarbejde i Danmark, så vi kan altså tilslutte os venstres forslag og tilsige det positive støtte i udvalget, og vi vil arbejde med sagen i udvalget.

Som følge af vor holdning til venstres forslag ligger det også helt klart, at vi ikke kan støtte fremskridtspartiets forslag. De to forslag er jo i mange retninger fuldstændig modsatte.

Hr. Poulsgaard sagde heroppefra, hvis jeg hørte rigtigt, at han ikke ville afvise venstres forslag, og så fik hr. Poulsgaard indkomstkatten blandet ind i det. Jeg må sige, at jeg har meget sjældent oplevet en sådan mangel på konsekvens som den, fremskridtspartiet eller i hvert tilfælde hr. Poulsgaard her udviser. Jeg synes, mangelen på konsekvens er total.

Nu blev der i samme tale givet udtryk for holdningen til fremskridtspartiets eget forslag og til venstres forslag. Havde der dog bare været én dag imellem, havde nogle måske glemt, hvad der var sagt den anden dag. Jeg forstår godt, at hr. Poulsgaard vil hjælpe idrætten, og det må jeg selvfølgelig anerkende. Vi vil da også godt hjælpe idrætten, blot ikke på denne måde. Men hr. Poulsgaard vil altså på den ene side godt snakke om, at ungdomsarbejdet skal have noget mere, men så vil man afskaffe tilskuddet til det i sit eget forslag. Jeg ved ikke, om det var det, hr. Poulsgaard mente. Jeg ved ikke, om staten skulle have mindre, for så må jeg minde om et andet forslag fra fremskridtspartiet, hvorigennem man omtrent ville forsøge at løse alle de statsfinansielle problemer ved at give størrelsen af, hvor meget man må putte i en-armede tyveknægte, fri; der kunne komme 10 kr. i efterhånden, og så skulle man bare lægge en høj afgift på. Jeg forstår ikke sammenhængen.

Hr. Poulsgaard glædede sig også over de 117 mill. kr., der kom ind her. Jeg er ikke så sikker på, at jeg kan deltage i glæden over, at spillelidenskaben er så stor her i landet, men jeg må indrømme, at hr. Poulsgaards glæde her hænger godt sammen med fremskridtspartiets tidligere forslag om afgift på spilleautomater. Jeg synes, at mangelen på konsekvens hos hr. Poulsgaard var total.

Fuglsang (DKP):

Kommunisterne er også positive over for det lovforslag, der er fremsat af venstre om, at der går nogle flere tipspenge til idræt og ungdomsarbejde. Jeg husker, at i den glade tid omkring nytår, da alle mennesker gav løfter til højre og venstre, fik vi også forskellige spørgsmål fra idrætsbevægelsen, og dengang var der ikke ret mange grænser for velviljen over for netop idrætten. Jeg ser dette forslag som i hvert fald en slags forsøg på at leve op til de løfter, der blev givet dengang, og hvad ville i og for sig være mere naturligt end at bruge nogle flere af tipsmidlerne til netop det formål?

Derimod synes vi ikke nær så godt om fremskridtspartiets lovforslag, ikke fordi – det fremgår af det, jeg har sagt – jeg ikke mener, at idrætten skal have flere penge, men fordi jeg mener, at ungdomsarbejdet – og jeg tror, idrætslederne i nogen grad vil være enige med mig deri – ikke blot er idræt, det er ikke blot fysisk udvikling og opdragelse, men det er et harmonisk samspil mellem fysisk, kulturel, åndelig og politisk opdragelse, og derfor finder jeg den nuværende fordeling absolut i orden.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har først en principiel bemærkning at komme med, og den fremsætter jeg på hr. Svend Haugaards vegne, da det er umuligt for ham at være til stede nu. Det er påfaldende, at begge lovforslagene – både det fra venstre og det fra fremskridtspartiet – fremsættes efter den frist, som partierne har aftalt. Vi har jo vedtaget i fællesskab, at vi ikke fremsætter lovforslag, der ønskes gennemført i denne samling, på dette tidspunkt. Nu kunne man nok forsvare noget sådant, hvis det var noget meget væsentligt, nogle helt nye principper, man ville drøfte, men dette er jo ikke noget nyt. Det, der foreslås fra venstres side, er at nedsætte den afgift, der går til statskassen, og det, der er foreslået fra fremskridtspartiet, er deres gamle forslag om, at der slet ikke skal betales skat af det.

Nu er vi i den mærkelige situation, hvis vi går ind i denne diskussion om, hvorvidt vi skal nedsætte eller stryge afgiften til statskassen, at vi vel alle sammen er enige om, at vi skal have nedsat indkomstkatten; vi er alle sammen modstandere af at indføre skatter og afgifter på nye områder, og vi mener, at de

[Bernhard Baunsgaard]

gamle skal nedsættes. Det er jo ikke nemt at få den slags til at gå op med, at vi samtidig har en række ønsker, der skal betales af skatten og ikke som her af tipningen.

Når jeg har sagt dette, vil jeg gerne sige, at vi er da altid parate til at drøfte, hvordan man skal fordele de tipsmidler, altså det overskud, der fremkommer til fordeling, hvor meget der skal gå til idrætten, og hvor meget der skal gå til kulturelle formål o. lign., og vi mener da fortsat, at idrætten skal have en god del af det, der kommer. Men vi er også tilhængere af – og her er vi fuldstændig uenige i fremskridtspartiets forslag – at de øvrige ungdomsorganisationer skal have tilskud. Men denne drøftelse kunne vi passende tage på et tidspunkt, hvor der er så megen alvor i et forslag, at det kan gennemføres, når vi skal overholde de aftaler, vi har truffet med hinanden, og det kan disse forslag ikke.

Derfor kan jeg kun sige, at jeg finder, det er forkert af partier at fremsætte et forslag på dette tidspunkt, hvis man ikke har, som jeg sagde før, meget principielle ændringer og nye ting at føre frem, men blot vil gentage noget gammelt. Det virker, som om man blot har ønsket at gøre lidt reklame for sig selv. Det er kedeligt, for sagen fortjener en bedre skæbne.

Arne Bjerregaard (KrF):

Ja, os rører det såmænd ikke, om nogle ønsker at gøre reklame for sig selv, det er der ikke så mange partier der kan sige sig fri for at prøve på.

Vi må sige om det af hr. Ellemann-Jensen fremsatte forslag om en nedsættelse til de 19 pct. igen, at det er vi ikke uenige i, og vi vil positivt være med til at drøfte dette i udvalget. Jeg forstod, at skatteministeren vist også var positiv over for det, og derfor skulle der sådan set være rige muligheder for, at vi kan få tilgodeset det frivillige arbejde rundt omkring i landet; både uden for og inden for idrætslivet er der jo meget frivilligt arbejde, som trænger til at blive støttet, ikke mindst i denne tid.

Vi må erkende, at med de problemer også af økonomisk art, vi står over for i dette land, bliver der problemer med beskæftigelsen for mange mennesker også i fritidssektoren, og derfor er det væsentligt, at man søger for rimelige bevillinger dér, så summa

summarum skal vi se særdeles velvilligt på det fremsatte forslag.

Med hensyn til fremskridtspartiets forslag må jeg først sige, at i tips er det såmænd kun tipskuponen, der har noget med idrætten at gøre. Som det er sagt, tipper man ikke, fordi man er interesseret i idræt, men fordi man er interesseret i at få en gevinst. Selvfølgelig har det da også noget med idræt at gøre, og derfor får idrætten også sin store portion af tipsmidlerne, det er da helt i orden, men vi ønsker ikke på nogen måde at fratage det frivillige ungdomsarbejde de midler, som det får over tipsmidlerne. Det ville være et slag i ansigtet på de mennesker, som udelukkende arbejder på frivillig basis og uden honorarer af nogen slags, og som har vanskeligt ved at få tilskud til almindelig lederuddannelse osv. Det ville være urimeligt at fratage dem disse penge, og da især hvis de efterhånden skulle gå til udelukkende professionel fodbold. Jeg kan ikke se, det vil være rimeligt.

Al respekt for idrætten, den må vi støtte, men lige så stor respekt for al anden fritidsaktivitet i dette land. Derfor kan vi ikke støtte fremskridtspartiets forslag.

Alfred Hansen (DR):

Retsforbundet mener, at i princippet bør sport og sportens udøvere ikke være et beskatningsobjekt, og vi har i flere år i vores arbejdsprogram haft stående, at tipsmidlerne ubeskåret skal komme idrætsforeninger, sporten, gymnastikforeninger, ungdomsforeninger og spejdere til gode. Dermed har jeg sådan set klarlagt retsforbundets holdning til de fremsatte lovforslag, og jeg vil gerne takke for, at de to partier har ofret arbejde og tid på at udarbejde disse forslag.

Hvad venstres forslag angår, kan vi støtte det fuldt og helt, og med hensyn til fremskridtspartiets forslag kan vi støtte dele deraf. Vi glæder os til udvalgsarbejdet og til at se resultatet af det. Jeg tror, tiden er inde til at få lavet om på tipsloven, således at de midler, som her kommer ind, i højere grad tilfalder de aktive sportsfolk og dermed en bred vifte af alle de fritidsbeskæftigelser, som vi har inden for ungdomsforeninger, sportsforeninger og gymnastikforeninger.

Formanden:

[Formanden]

Hr. Ellemann-Jensen har som ordfører for forslagsstillerne til L 225 ordet.

Ellemann-Jensen (V):

På forslagsstillernes vegne vil jeg sige tak for en overvejende positiv modtagelse af vores forslag. Det var måske ikke helt klart, hvilken holdning hr. Camre havde. Hr. Camre talte om, at man ikke ville bryde et forlig, men hvor er så den velvilje henne, som ministeren talte om? Ministeren nævnte, at i et møde med organisationerne blev et tilsvarende forslag lovet velvillig behandling, og jeg går ud fra, at når ministeren taler om velvilje, er det ikke noget, han bare bruger for at skovle folk ud ad døren. Jeg kan derfor ikke få andet ud af det, end at ministeren er positivt indstillet over for det forslag, vi er kommet frem med.

Men så taler ministeren også om, at der er tale om at bryde et forlig, og det er jo en alvorlig ting, så det må jeg protestere kraftigt imod. Det forlig, der blev lavet i sin tid, var gældende for 2 år, og så er man ikke bundet for tid og evighed af, hvad man har aftalt. Det kunne interessere mig at vide, om ministeren føler sig bundet af Kanslergadeforliget stadig væk. Det ville rumme ganske interessante perspektiver vedrørende andre af de ting, vi diskuterer for tiden.

Jeg skal også gøre ministeren opmærksom på, at omstændighederne har ændret sig væsentligt, siden vi dengang fastlagde afgiftsniveauet. F. eks. er alene i løbet af det første år efter, at vi lavede forliget i sin tid, omsætningen i Dansk Tipstjeneste steget med ikke mindre end en tredjedel, altså en tredjedel stigning i omsætningen på kun ét år. Der er altså også indtruffet nye omstændigheder.

Jeg får altså ud af det, at ministeren er positivt indstillet over for lovforslaget, men at han er knotten over, at han ikke fik lov til at gennemføre det i sit eget magelige tempo, så jeg takker for tilslutningen også fra ministeren. Og lad nu være med at være fornærmet, hr. minister, det er ikke bare uklædeligt, det skader også en god sag.

Når det drejer sig om fremskridtspartiets forslag, kan vi ikke tilslutte os det. Vi finder det ikke rimeligt at beskære tilskuddene til de idébestemte organisationer, og vi mener, at det ønske, som fremskridtspartiet også har givet udtryk for, ønsket om at tilgodese i-

drætten, kan man bedst leve op til ved at sikre, at vores forslag bliver gennemført.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne vedrørende lovforslag nr. L 227 har ordet.

Dohrmann (FP):

Jeg kan ikke lide at takke fremskridtspartiets ordfører, jeg synes, det lyder lidt mærkeligt, så derfor har jeg kun en enkelt at sige tak til, og det er hr. Alfred Hansen fra retsforbundet, som vel var den eneste, som støttede vores forslag.

Ellers må jeg nok sige, at alle de andre ordførere tænker nok ikke så meget på idrætten, som de tænker på de beløb, de selv suger ned i deres kasser til ungdomsorganisationer og andre ting. At regeringen har den opfattelse og ikke modtager dette forslag velvilligt, kan jo ikke komme bag på nogen. Vi har lige set, hvordan skattevæsenet i Fredericia med skatteministerens velsignelse faktisk jager idrætsklubberne på en sådan måde, at mange ledere, f. eks. trænere, simpelt hen ikke kan have med det at gøre og derfor ikke længere vil udføre det prisværdige arbejde, som de hidtil har stået for.

Men vi mener altså modsat regeringen og et flertal af partierne her i folketinget, at der udføres et meget stort og prisværdigt arbejde i idrætsklubberne rundt om i landet. Vi mener, at det arbejde og de ting, de sætter i gang, holder mange af de unge væk fra gadehjørnerne, og mange unge mennesker bliver ledet på rette vej ved, at de kommer ind i en idrætsklub. Derfor mener vi, at der er al mulig grund til at støtte idrætten.

Vi synes, det er helt forkert, at tipsmidlerne, som trods alt har noget med idrætten at gøre, ikke ubeskåret skal gå til den. Jeg står her med en liste, den er et par år gammel, men jeg vil gerne citere nogle af de tal, der står her. De er sikkert blevet meget større i dag. Der står, at DUI - Leg & Virke får 461.000 kr., DsU, Danmarks socialdemokratiske Ungdom, får 415.000 kr., Danmarks kommunistiske Ungdom 394.000 kr., Venstres Ungdom 270.000 kr., Konservativ Ungdom 178.000 kr. osv. Jeg synes, det er helt forkasteligt, at politiske ungdomsorganisationer, som hovedsagelig - i hvert fald for nogle vedkommende - bruger tiden og pengene

[Dohrmann]

til at gå rundt og svine byen til med røde eller grønne plakater, eller hvad pokker de nu er, skal have de penge, som jeg vil betegne som idrættens.

Hr. Keld Andersen spurgte, om dansk idræt ikke skal have en eneste krone mere i støtte. Nu tror jeg nok, at hr. Keld Andersen blandede en hel masse ting sammen, bl. a. vores skattepolitik, for det er da klart, at mens vi har de brandskatter, som vi har i øjeblikket, vil det ikke være fornuftigt at begynde at skære de steder, men i samme øjeblik folk selv fik lov til at råde over deres penge og selv fik lov til at bestemme, hvad de ville bruge dem til, havde vi en ny situation.

Endelig sagde hr. Keld Andersen, at dansk idræt satte de konservative ikke til salg for en ret linser. Jeg vil nok sige, at det konservative parti med hr. Keld Andersen i spidsen faktisk har drevet en grim propaganda vedrørende dansk idræt. Vi så det sidst med bådafgiften, hvor hr. Keld Andersen svang sig op som den store mand. Hvad er resultatet i dag? Det er, at det konservative folkeparti bliver medvirkende til at ødelægge en del af idrætten dér.

Nu er hr. Jes Schmidt gået, ellers kunne jeg da godt have lyst til at sige et par ord til ham. Hr. Jes Schmidt sagde, at han så meget positivt på venstres forslag. Jeg har en hel række udklip om, hvad centrum-demokrater har skrevet rundt omkring i landets aviser: det var sandelig også forkasteligt, at politiske organisationer skulle have så stor en del af tipsmidlerne. Men det er måske kun udadtil, man bruger den slags ting?

Endelig er der kristeligt folkepartis ordfører, som heller ikke var særlig positiv over for vores forslag. Nu blev jeg ikke ved med at remse op af denne liste, for ellers ville det også være fremgået, at kristeligt folkeparti fik 70.000 kr. af de penge, som rettelig tilfalder idrætten.

Jeg kan da godt se, at der ikke er flertal for dette forslag, og det er beklageligt, men jeg må da samtidig konstatere, at mange af de ting, man går og siger udadtil, den store sympati, man udtrykker for idrætten, kan være på et meget lille sted.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Alene til hr. Ellemann-Jensen, som så kraftigt, som det var ham muligt, opfordrede mig til at glemme fornærmethed i anledning af den fremgangsmåde, som venstre havde valgt ved på dette tidspunkt at fremkomme med dette forslag: der er intet, der er mig fjernere end fornærmethed i den anledning – eller andre anledninger. Jeg har paraderne oppe.

Men det, jeg anførte, var, at venstre måske har valgt en fremgangsmåde, som i stedet for at gavne den idrætslige sag, som vi alle er stærke tilhængere af, måske skader den. Dansk Idræts-Forbund og Dansk Ungdoms Fællesråd fandt, at den rette fremgangsmåde var at anmode regeringen om at overveje, om det var rimeligt med en ændring, så at de 19 pct. forblev permanent. Det møde fandt sted, så vidt jeg husker, den 18. januar, og jeg sagde, at spørgsmålet krævede visse overvejelser og beregninger, bl. a. af provenutabet. Intet er jo så let som at stå heroppe på talerstolen og dele den ene million kroner ud efter den anden, det kan vi alle sammen gøre, og jo flere man deler ud heroppe fra talerstolen, jo mere populær tror man man bliver, men det er meget kortsigtet.

Derfor lovede jeg at overveje sagen, men sagde, at jeg på grund af de tidsfrister, som hr. Bernhard Baunsgaard også var inde på, og som vi selv har været med til at fastlægge, ikke kunne love en stillingtagen i form af et lovforslag i indeværende samling, men at jeg meget gerne ville vende tilbage med en indstilling til regeringen med henblik på næste samling. Jeg kan sige til hr. Ellemann-Jensen, at det sikkert også bliver resultatet af den procedure, hr. Ellemann-Jensen har valgt, men det skulle altså være en lille billig markering, og det må man vel have behov for; det synes jeg vi skal lade ligge derved.

Ellemann-Jensen (V):

Jeg kan da sige til ministeren, at det er ikke alle partier i denne sal, der først går til organisationer og beder om lov, før de fremlægger lovforslag for folketinget. Det har vi heller ikke gjort i denne sag.

Jeg bryder mig ikke om ministerens trusler om, at vi derved kan skade en sag, som ministeren da i øvrigt også gerne vil gavne. De tyder på, at det, der er i vejen, slet og ret er

[Ellemann-Jensen]

fornærmelse, og det er stadig ikke særlig klædeligt.

Poulsen (FP):

Det var faktisk ret interessante udtalelser, ministeren kom med. Hvis jeg fik noteret rigtigt ned, så sagde ministeren noget om, at det at dele millioner ud bliver man ikke særlig populær på, i hvert fald ikke på lang sigt. Hvis der er nogen, der deler millioner ud, så er det socialdemokraterne. Hvis de nu er ved at indrømme, at man ikke bliver så populær på at dele millioner ud, er der da håb for fremtiden. Det synes jeg nu var en meget interessant udtalelse.

Men ellers var det hr. Keld Andersen, der kaldte mig op; hr. Dohrmann har vist været inde på det. Der var noget i hr. Keld Andersens indlæg, som faktisk var meget interessant. Nu ved jeg, at hr. Keld Andersen har markeret, og så kan han svare, når han kommer herop. Jeg har opfattet hr. Keld Andersens indlæg således, at man faktisk var positiv over for den tanke at få hele administrationen lagt ud til organisationerne, altså væk fra statens regie. Hvis denne opfattelse er rigtig, er vi altså tre partier, der står for det, så det kunne faktisk være meget interessant at få det bekræftet.

Med hensyn til tilskuddene fra kommuner og amter vil vi naturligvis ikke blande os i, hvad kommuner og amter med den nuværende beskatning vil foretage sig.

Så sagde hr. Ole Olsen, at han ikke kunne forstå min tale. Nej, det er meget muligt, men så skal jeg prøve at uddybe den lidt for hr. Ole Olsen. I det forslag, som vi har fremsat om afsocialisering af tipstjenesten, har vi beholdt en række afgifter, fordi vi simpelt hen ønsker dette samfund kørt uden indkomstskat. Men skal det køres uden indkomstskat, skal vi have lidt gysser i kassen til forskellige ting.

Venstres forslag betyder en nedsættelse af det provenu, som staten får nu. Det er et provenu, som er blevet stort, fordi omsætningen er steget meget; staten har altså fået en god bid af kagen. Vi har – som jeg sagde i mit indlæg før – et ønske om, at staten for at få dette samfund skattefrit får et provenu, men en nedsættelse til 19 pct. kan ikke vælte det hele.

Så var der hr. Bernhard Baunsgaard, der holdt en meget moraliserende og belærende tale for os – vi er efterhånden ved at kende den – om, at vi jo alle sammen vil sætte skatterne ned. Nej, det vil vi ikke alle sammen, de radikale vil i hvert fald ikke efter alle de udgiftkrævende forslag, de har fremsat, hvor alt muligt skal støttes. Det synes jeg rimer meget, meget dårligt med den moraliserende prædiken over for os andre. Ja, undskyld, jeg siger det!

Keld Andersen (KF):

Først vil jeg lige sige til hr. Dohrmann, der slog alle andre end lige retsforbundet i én pulje og sagde, at de andre ordførere ikke tænker på idrætten, men kun på deres egne ungdomsorganisationer, at der er noget, hr. Dohrmann har hundrede procent, helt og aldeles og totalt misforstået. Mine synspunkter er netop begrundet i, at jeg tænker på idrætten. Det konservative folkeparti vil gerne være med til at give også til det idébestede ungdomsarbejde, men det skal ikke være på idrættens bekostning. Jeg forstår ikke, hvordan hr. Dohrmann kunne udlægge det på den måde.

Så bliver jeg også af hr. Dohrmann beskyldt for at have drevet en grim propaganda på idrættens bekostning og svunget mig op til de helt store højder. Jeg må sige, at når det drejer sig om grim propaganda og fremskridtspartiet, så er erfaren mand jo værd at gæste. Jeg synes nu nok, at hr. Dohrmann skulle lade dansk idræt afgøre, hvorvidt denne propaganda har været grim, og hvorvidt jeg har svunget mig for højt op til et eller andet, og så vente og se, hvad det konservative folkeparti vil være med til, når det drejer sig om det forslag om lystbådeafgiften, der kommer til sin tid.

Det er i hvert fald temmelig let og kan gøres forholdsvis kort, hvis man herfra skal remse op, hvad fremskridtspartiet har været med til, mens det har været i folketinget. Det har intet med sagen at gøre, men mig bekendt erindrer jeg ikke, at det parti har været med til andet end at fjerne stempelafgiften på almanakker og at sørge for, at heste ikke skal indkaldes i tilfælde af mobilisering. Det konservative folkeparti har dog heldigvis været med til lidt andet.

[Keld Andersen]

Til hr. Poulsgaard, som opfattede mit indlæg på den måde, at jeg var positiv over for tanken om en forenkling af administrationen for så vidt angår tipningen, vil jeg gerne sige, at det er ganske rigtigt opfattet, men vi har stadig væk ikke fået noget konkret svar på, om man fra fremskridtspartiets side vil afskære og fratage dansk idræt de mange millio-ner, den får fra amter og kommuner. Vi fik et svar, der intet svar var, fra hr. Dohrmann. Vi fik, sidst det var til behandling her, et klart svar fra hr. Poulsgaard, der sagde, at så skulle man på amts- og kommunalplan ikke have en krone mere, og nu hører vi her fra hr. Poulsgaard, at det vil man sandelig ikke ændre ved.

Det var vist på tide at spørge fremskridtspartiet, om man ganske klart og utvetydigt vil give udtryk for, hvad der er fremskridtspartiets holdning på dette område. Vil man fratage dansk idræt støtte fra amter og kommuner på ca. 600 mill. kr. eller mere?

Og så fastholder jeg mine udtalelser om, at det konservative folkeparti ikke sætter dansk idræt til salg for en ret linser.

Ole Olsen (SF):

Hr. Poulsgaard sagde i anden omgang, at jeg ikke havde forstået hans tale. Det sagde jeg ikke, da jeg var heroppe. Jeg påpegede, at der ikke var antydning af sammenhæng i fremskridtspartiets stillingtagen, og det er to ganske forskellige ting.

Jeg skal lige kort gentage, at venstres forslag indeholder to ting: en nedsættelse af statsafgiften fra 20 pct. til 19 pct., og at provenuet skal gå til ungdomsarbejdet. Det turde være indlysende også for hr. Poulsgaard, at man ikke kan gå ind for, at pengene skal gå til ungdomsarbejdet, når man selv vil overføre alle pengene fra ungdomsarbejdet til idrætten.

Nu forstår jeg på hr. Poulsgaard, at det, man ville støtte – og én af delene må man vel støtte, hvis ikke man afviser det – altså er nedsættelsen fra 20 til 19 pct. Da påpegede jeg, at fremskridtspartiet for ikke ret lang tid siden kom med et forslag om at give spilleautomater fri og have høj afgift på dem, altså simpelt hen at forsøge at skaffe en bunke penge netop til statskassen på grundlag af folks spillelidenskab. Nu ønsker hr. Poulsgaard altså her at gå den modsatte vej.

Jeg fastholder, at der ikke er antydning af sammenhæng i fremskridtspartiets synspunkter.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg undrede mig lidt over hr. Dohrmanns bemærkning om, at de unge på gadehjørnerne kunne idrætsforeningerne få fat i og dermed bringe ind i fornuftige fritidsaktiviteter. Ja, men det er der vel ikke én eneste herinde der har modsagt hr. Dohrmann i. Men mener hr. Dohrmann virkelig med dette, at det idébestemte ungdomsarbejde ikke har nogen mulighed i så henseende, siden man skal tage pengene derfra og sige: vel, dem flytter vi over til idrætten. Idrætten kan altså bedre gøre det. Det må jo være det, hr. Dohrmann postulerer, altså taler nedsættende om det idébestemte ungdomsarbejde i Danmark. Det er klart sagt med slig udtalelse.

Når hr. Dohrmann så fremkommer med disse synspunkter om, at fremskridtspartiet alene vil kæmpe for og yde tilskud til idrætten og vil sørge for, at den får penge til de aktiviteter, som den nu ønsker at udføre, så må jeg nok spørge – som også den konservative ordfører spurgte: hvor har fremskridtspartiet i grunden været henne, hver gang der var snak om, at der skulle bevilges noget til nogen i dette land, også til fritidsaktiviteter? Så har de aldrig været hjemme, og man må nok spørge, hvor de så er henne i forbindelse med alle disse millioner kroner, som amter og kommuner yder. Det er virkelig store beløb, større end disse. De skal vel væk, for at vi kan nedsætte skatteprocenten. Er det ikke meningen? Hvor er så glorien henne, når man siger: vi vil hjælpe dansk idrætsliv?

Dohrmann (FP):

Jeg synes jo nok, at både hr. Arne Bjerregaard og hr. Keld Andersen prøver på at dreje debatten her. Vi har fremsat et forslag, hvorefter idrætten skulle have flere midler til rådighed af tipsmidlerne. Hvor drejer hr. Arne Bjerregaard og hr. Keld Andersen så debatten hen? Jo, de gør det, at de drejer den over på, hvad kommuner og amter skal yde i støtte. Men det er slet ikke det, forslaget drejer sig om. I snakker jo udenom.

Der var jo engang, hvor selv det konservative folkeparti mente, at folk var voksne nok til selv at administrere deres penge. Jeg må

[Dohrmann]

altså forstå på den konservative ørdfører, at han nu mener, at pengene først skal kræves op i skatter, og bagefter skal vi have nogle amter og kommuner til at fordele dem, som de finder for godt. Det mener vi altså ikke. Det er ganske klart, som jeg også sagde i mit første indlæg, at så længe vi har de nuværende tårnhoje skatter, så er det rimeligt med den nuværende ordning, altså bortset fra at vi ikke mener, det er rimeligt, at politiske ungdomsorganisationer skal have del i den kage, som de vitterlig intet har med at gøre.

Så spørger hr. Arne Bjerregaard, om jeg ikke mener, at der bliver udført et godt stykke arbejde i det idébestemte ungdomsarbejde. Det gør der da sikkert, men det er sådanne ting, som folk selv kan betale. Jeg vil føle mig langt, langt mere tryk ved, at pengene går til idrætsformål fremfor til ølejr og alment kulturelle formål, og hvad man ellers skrev i bemærkningerne, sidste gang loven var oppe til revision.

Men stadig væk: hr. Keld Andersen snakker uden om sagen. Det gør han ikke, når han udtaler sig til aviserne, dér plejer han at være meget kontant, men det har selvfølgelig også et lidt andet formål end her i salen.

Camre (S):

Næh, det er hverken hr. Keld Andersen eller hr. Arne Bjerregaard, der taler udenom i denne sag. Det er derimod hr. Dohrmann, som søger at skjule den kendsgerning, som ikke blev skjult af fremskridtspartiet, da vi for to år siden diskuterede det forslag, som man dengang lagde frem, og som var identisk med dette.

Jeg tror ikke, at hr. Keld Andersen får svar fra fremskridtspartiet, men jeg vil da gerne give svaret. Det er fuldstændig klart, at den lille skærv, som her skulle ydes til idrætten, skal idrætten betale ved at miste tilskuddene fra amter og kommuner. Det blev sagt klart af fremskridtspartiet for to år siden. Jeg er ked af, at det er gået tilbage på dette område for fremskridtspartiet, men jeg tror, at hr. Keld Andersen kan være helt sikker på, at svaret på hans spørgsmål fortsat er bekræftende.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Nu vil jeg meget nødig have, at hr. Camre skal til at fortælle befolkningen, hvad fremskridtspartiet vil, for det tror jeg nok var at sætte ulv til at vogte får.

Fremskridtspartiet vil med dette lovforslag gavne idrætten. Fremskridtspartiets kommunalbestyrelsesmedlemmer rundt om i kommunerne vil selvfølgelig stemme imod alle disse idiotiske bevillinger, der gives til alle mulige ting, men så længe lovgivningen er sådan, er det klart, at de vil få dem. Kommer vi derimod over i fremskridtssamfundet, hvor skatten er afskaffet, så er det klart, at der heller ikke ville kunne ydes skatteyderbetalte midler til det.

Der er altså ikke sket nogen ændring i fremskridtspartiets opfattelse af det. Hensigten med forslaget er simpelt hen at få alt det ud af de tilskud, af de tipsmidler, som ikke vedrører idrætsorganisationerne. Og det er ikke bare de politiske ungdomsorganisationer, som hr. Dohrmann omtaler, det er jo en lang, lang række andre ting, der også får tilskud, og det finder vi urimeligt. Vi vil gavne idrætten med dette forslag.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Det glæder mig da på én måde, men på en anden måde sørger jeg næsten over, at fremskridtspartiet herfra undsiger de danske spejderkorps på så flagrant måde, som det gøres her.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Det skal være meget, meget kort. Jeg vil bare opfordre hr. Arne Bjerregaard til at læse forslaget. Det er såmænd ikke ret langt.

(Kort bemærkning).

Keld Andersen (KF):

Jeg må konstatere, at da det modsatte ikke er bevist, så gælder det stadig væk, hvad der står i folketingets forhandlinger 1975-76, sp. 4901 ff., idrætsdebatten den 28. januar 1976, at fremskridtspartiet ikke ønsker, at dansk idræt skal have tilskud fra amter og kommuner.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Forhøjelse af beløbsgrænser).

(Lovforslag nr. L 231. Fremsat 3/5 78).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Camre (S):

For 11 år siden blev grænsen for registrering med deraf følgende momspligt fastsat til 5.000 kr.s omsætning om året. Virksomheder, der ligger over denne grænse, er altså pligtige til at blive registreret ved toldvæsenet og betale moms.

Vi har fundet, at det vil være rigtigt at hæve denne grænse til de 10.000 kr., som skatteministeren foreslår. Derved vil ca. 10.000 virksomheder blive fritaget for momspligt, men der vil stadig væk være adgang til frivillig registrering, hvis virksomheder ønsker det. Der vil herved kun være et provenutab for staten på mellem 1 og 2 mill. kr., samtidig med at der vil blive betydelige besparelser i administrationsomkostninger.

Jeg kan tilsige den socialdemokratiske gruppes tilslutning til en hurtig og velvillig udvalgsbehandling.

Ellemann-Jensen (V):

Vi finder det også rimeligt at gennemføre en regulering af beløbsgrænsen, og vi finder det rimeligt at gøre det i sammenhæng med den udvidelse af antallet af virksomheder, der skal momsregistreres, som ligger i gennemførelsen af det 6. momsdirektiv. Vi er naturligvis opmærksomme på de problemer,

der kan ligge i retning af en øget konkurrenceforvridning og muligheden for øget måneskinsarbejde, og det er noget, vi vil tage op i udvalget.

Vi kan i øvrigt give tilslutning til den velvillige og hurtige behandling, som ministeren beder om. Det kan vi gøre, uanset at dette lovforslag jo rent faktisk er indleveret efter den frist, som hr. Bernhard Baunsgaard talte så varmt for under et tidligere punkt på dagsordenen. Nu har jeg hverken hr. Bernhard Baunsgaards evner eller tilbøjeligheder til at agere skolemester, men jeg kan måske minde hr. Bernhard Baunsgaard om, at det er hr. Bernhard Baunsgaard selv, der har ønsket, at det her kom frem som et selvstændigt lovforslag og ikke som en tilføjelse til det, vi har behandlet tidligere i dag.

John Winther (KF):

Det er egentlig med lidt betænkelighed, vi betragter dette lovforslag, som nu er fremsat af skatte- og afgiftsministeren. I princippet havde vi faktisk hellere set, at alle virksomheder blev momsregistreret, og at man derefter åbnede mulighed for fritagelse for den rent faktiske skattebetaling for de mindre virksomheder. Når vi har det standpunkt, så er det, fordi vi mener, at de undtagelsesbestemmelser, der ligger for registrering, i virkeligheden er med til at fremme mulighederne for måneskinsarbejde.

Men kan vi ikke komme igennem med det – og jeg tror nok, at vi må forudse, at det kan blive vanskeligt – så må vi til gengæld erkende, at det er rimeligt at forhøje den nuværende beløbsgrænse på 5.000 kr., og her kan de foreslåede 10.000 kr., selv om det sådan set er lidt i underkanten, vel nok være rimeligt.

Vi kan ligesom de forrige ordførere tilsige en velvillig og hurtig udvalgsbehandling.

Glensgård (FP):

Lovforslaget er jo udsprunget af det 6. momsdirektiv, men denne del af forhandlingerne omkring 6. momsdirektiv er vi meget tilfredse med har resulteret i et lovforslag fra ministeren om en forhøjelse af beløbsgrænsen for den frivillige momsregistrering.

Det er således, at debatten har gået meget på spørgsmålet om måneskinsarbejde. Nu er det jo sådan, at måneskinsarbejde udføres af